לֹא יַעֲרֹב בּוֹ מֵחֲשֻׁבוֹת אֲחֵרוֹת. מִכָּאן לְמַחֲשָׁבוֹת שֶׁמּוֹלִיאוֹת זוֹ מִזּוֹ, שֶׁמַּחֲשֶׁבֶת פְּסוּל מוֹלִיאָה מִידֵי פִּיגּוּל, כְּדִתְנַן מַתְנִיתִין[ב] 'גֵּילַל לֹא קָרֵב הַמַּתִּיר כְּמִקְוָתוֹ' כו': 'יִהְיֶה'. עֲשָׂאָן הַכָּתוּב לְחוּץ לִמְקוֹמוֹ וּלְחוּץ לִזְמַנּוֹ בְּמַתְנִיתִין[ג] 'לְלַמֵּד שֶׁהַמְצַטְּרְפִין. חֲלָבֵי שִׁעוּרֵיהֶן לִפְסוֹל אֶת הַקָּרְבָּן, כְּדִתְנַן

מסורת הש"ס עם הוספות

א) [לקמן לו. פס:]. ב) ת"כ צו פרשתא ח ה"א, ג) ר"ה ו, ד) שם ה: תמורה כפ: [תוספתא מנחלהרן פ"ג ה"ג], ה) ע"ב, ו) כח סוף ע"א, ז) בכורות כו:, ח) לקמן מג., ט) כז רע"א.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דדמי וכו' ולא שבקינן לחרוץ וכו' וגגמר לחרוץ וכו' שנייה רבא[מס]: (ב) ד"ה שיהא משוש וכו' לאוכלן בהיכל דלאו פסול הוא דבעינן: (ג) ד"ה הרי הוא אומר מתקריב בשעת הקרבה: (ד) רש"י מס"ל כשהוא אומר אותו: (ה) ד"ה במחשבה הוא נפסל מקרא זה וכו' לדרשא הוא דאתא דהא:

תורה אור השלם

א) וְאִם הָאֹכֵל יֹאכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פִּגּוּל הוּא לֹא יֵרָצֶה: [ויקרא יט, ז]

ב) כִּי תִדֹּר נֶדֶר לַיְ אֱלֹהֶיךָ לֹא תְאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי דָרֹשׁ יִדְרְשֶׁנּוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מֵעִמָּךְ וְהָיָה בְךָ חֵטְא: [דברים כג, כב]

הגהות וציונים

(א) "א"ל" ליתא בדפו"י, ורב אשי הוא דקאמר אי מהתם (דק"ס): (ב) מאחר שהוכשר (ש"מ): (ג) המקריב בהקרבה, "בשעת" נמחק (ש"מ): (ד) ואינו מדבר בכהן (ש"מ): (ה) זבדי דאשמועינן דכרת (ש"מ): (ו) שיחשב (ש"מ): (ז) מפסקת ביניהם (ש"מ): (ח) ס"א וטבלה ביום של אחריו (ש"מ): (ט) כהן דאי אכהן קאי ע"כ אהקרבה קאמר. והאי אז אינו דהכא משונה מכל אז אינו שבתלמוד שפירושם אז אינו בא לדרשא זו אלא לדרשא אחרת, והכא אי אפשר לפרשו כן דלמה הכהן נפסל אם אכלו הבעלים מבשר הזבח ביום השלישי, אלא ע"כ במחשבת הכהן הכהן עצמו נפסל וגם הזבח נפסל מדכתיב והנפש האוכלת ממנו עונה תשא: (ש"מ): (י) לא יחשב יתירא הוא לדרשא דהא (ש"מ): (יא) בה"ד (גלוין). וגירסאות יתר המפרשים ע"י בהשלמות: (יב) ולעיל בפ"ק (דף יד.). גבי הולכת חטאות הפנימית (רש"ש, ועי' השלמות): (יג) ע"ל המחשב (גלוין): (יד) זה נמי קשה (ש"מ): (טו) שיתנתו (שמב"י): (טז) לזרוק דם קדשים: (יז) נ"א הקרבן (גלוין), ולפנינו ע"פ בה"ז: (יח) אמאי הא לאו (ש"מ): (יט) למחר פיגל דומן אכילתן לאו למחר (ש"מ): (כ) בחוץ לזמנו ליום (ש"מ): (כא) שהרה עד שימנו ז' ימים (ש"מ): (כב) לרבי יוסי (ש"מ): (כג) דאיצטריך קרא למעוטיה, והשאר נמחק (ש"מ): (כד) שאין הכהן נפסל בדקאמר אז אינו (ש"מ): (כה) לגירסא שלנו (ע"פ בה"ז) יש לקיים "רבה":

(ב) בְּהִקָּרְבָה נִפְסָל. וְכָכִי מִיִּדְּרִשׁ, לֹא וְיֵלֵךְ הַמַּקְרִיב. וְאָמַר אֶלָּא זֶה כֹּהֵן הַמַּקְרִיב. וְאָמַר לְךָ הַכָּתוּב שֶׁלֹּא יְהֵא כֶּשֶׁר עוֹד לְכִרְסוּפָה, וּשְׁמַע מִינָּהּ תַּרְתֵּי, שְׁעַת הַקְרָבָה וּפְסוּל כֹּהֵן[יא] (ד) 'אוֹתוֹ'. דְּמ"כ לִיכְתּוֹב 'הַמַּקְרִיב' לֹא יַחֲשֹׁב, הַשָּׁתָא דִּכְתִיב 'אוֹתוֹ', הַנָּתָא בְּלֹא יַחֲשֹׁב וְאֵין הַמַּקְרִיב בְּלֹא יַחֲשֹׁב: בְּמַחֲשֶׁבָה הוּא נִפְסָל. (ה) זֶה מִפּוּרָשׁ מִן הָרִאשׁוֹן, דְּ'הַמַּקְרִיב' לָא מַשְׁמַע לְהוּ שְׁעַת הַקְרָבָה עַד דְּגָמַר קָרָא לְמִילְּתֵיהּ וְאָמַר 'הַמַּקְרִיב אוֹתוֹ לֹא יַחֲשֹׁב' מִמַּשְׁמָעוּתָא דְּקָרָא הוּא, דְּהַאי 'לֹא יַחֲשֹׁב' לְדָרְשָׁא הוּא, דְּהָא כְּתִיב 'לֹא יֵרָצֶה': נִפְסָל אֵינוּ מִדַּאֲחֵרִים. מִדְּלִיטְרִיךְ קְרָא לְמִימַר 'וְאִינוֹ נִפְסָל בְּשְׁלִישִׁי' שְׁמַע מִינָּהּ בְּזֵבַח הַכָּתוּב מְדַבֵּר, דְּאִי בְּזוּבַח לָמָה יִפָּסֵל בְּשְׁלִישִׁי, הָלַךְ הוּא לֹא חָטָא כִּי אִם אָכוֹל: מִדִּכְתִיב 'וְאִישָׁנָא' דְּ'לֹא יֵרָצֶה' וְלֹא יֵרָצֶה יִזְבָּחֶנָּה הוּא. דְּאֵין לְשׁוֹן 'לֹא יֵרָצֶה' נוֹפֵל בְּפִסּוּל כֹּהֵן: שֶׁיְּעַכְּבֶנָּה שְׁנָתוֹ. וְזֶהוּ אִיחוּר, דִּכְתִיב (דְּבָרִים טוז) 'לְפָנַי ה' תֹּאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְּשָׁנָה'[יב]: כִּפְסוּלֵי

לְמָקוֹם שֶׁיְּהֵא מְשׁוּשָׁ"ל בְּדָם וּבְבָשָׂר וְאֵימּוּרִים. פִּירֵשׁ בְּקוּנְטְרֵס, פָּרָט לְמִתְּשַׁב לְאֱכֹל דַּהֵיכָל דְּלֵיתָ פְּסוּל, דְּבָעֵינָן שֶׁיִּתְּשַׁב עַל מְקוֹם הַמִּשּׁוּשָׁ"ל בְּדָם וּבְשָׂר וְאֵימּוּרִים וְלֹא אֲכִילַת בָּשָׂר. **וּנְיָא לֹא דָּם בַּקּוּנְטְרֵס**, דַּאֲכִילַת בָּשָׂר מִכְּלֵי מְשַׁבְּחַת בַּהֵיכָל, כְּדָמַר לְקַמָּן (סג.), שֶׁאִם הִקִּיפוּ גוֹיִם אֶת כָּל הָעֲזָרָה, שֶׁלְּהַיִּם נִכְנְסִים בַּהֵיכָל וְאוֹכְלִין שָׁם קָדְשֵׁיהֶם. וְעוֹד קָשֶׁה לְפֵרוּשׁ הַקּוּנְטְרֵס, מַאי קָפָרִיךְ 'תִּיפּוֹק לִי מִקָּרָא קַמָּא מִדְּמִסְפְּקִיהּ רַחֲמָנָא בִּלְשׁוֹן 'שְׁלִישִׁי'. הָא מַאי 'שְׁלִישִׁי' לָאו בְּחוּץ לִזְמַנּוֹ [כְּתִיב, וּפִיגּוּל[יא]] בְּמָקוֹם מְשׁוּשָׁ"ל כְּתִיב. **וְיֵשׁ מְפָרְקִים**, דְּמָקוֹם מְשׁוּשָׁ"ל הַיְינוּ דְּלֵיתָ פְּסָלָה מַמֵּשָׁהּ אֶלָּא בְּמִזְבַּח הַחִיצוֹן שֶׁשֶּׁלָּשָׁם הָכְשִׁירָן בּוֹ, לְמִפּוּקֵי הַחִיצוֹן מִזְבַּח הַפְּנִימִי שֶׁאֵין מוֹתְנִין בּוֹ רַק דָּם. וְזֶה אִי אֶפְשָׁר, דְּתַמְמוֹת הַפְּנִימִיּוֹת פְּלוּגְתָּא דְּרַבִּי שִׁמְעוֹן וְרַבָּנָן[יב], דְּרַבָּנָן מְחַיְּבִין בְּפִיגּוּלָן כָּרֵת, וְכֵן ר"מ וְרַבָּנָן סְבְרִי בְּפֶרֶק בֵּית שַׁמַּאי (לְקַמָּן דף מב:) גַּבֵּי רַבָּנִיעַ וְשָׁלֹשׁ שֶׁל יוֹם הַכִּיפּוּרִים, וּלְעֵיל בְּפ"ק (יג.) גַּבֵּי מְרִילַת אֶלְבָּעַ[יג] בְּחַטָּאוֹת הַפְּנִימִיּוֹת, דְּאָמְרִינָן דְּפָסוּל מִק"ו. וְאָמַר נַמֵּי בְּגִיטִּין (דף מד:) 'כֹּהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים יוֹכִיחַ, דְּכִי אוֹמֵר פִּגּוּל מְהֵימָן', וּבְמַקּוֹם שֶׁחָיְבוּ מְשׁוּשָׁ"ל פְּסוּל לֵיכָּא, כְּדְמוֹכַח לְקַמָּן בְּפֶרֶק כָּל הַפְּסוּלִים (לו.). **וְיֵשׁ מְפָרְקִים**, דְּמָקוֹם מְשׁוּשָׁ"ל הַיְינוּ דְּבָעֵינָן שֶׁיְּעַמּוֹד הַמַּחֲשָׁבָה[יג] בְּמָקוֹם מְשׁוּשָׁ"ל, פָּרָט לְעוֹמֵד חוּץ לָעֲזָרָה וְשׁוֹחֵט בְּסָכִין חֲרוּכָה. וּלְפֵרוּשׁ זֶה [יד] קָשֶׁה מִמַּתְּנוֹת הַפְּנִימִיּוֹת, דְּלָאו מְקוֹם מְשׁוּשָׁ"ל הוּא וְהָוֵי פִּיגּוּל. (תּוֹסֵפֶת) וְיֵשׁ לוֹמַר, חוּץ לָעֲזָרָה אֵין שָׁלְשָׁן כְּשֵׁרִין, שֶׁהֲרֵי דָּם וְאֵימּוּרִין נִפְסָלִין שָׁם, אֲבָל הַיְינוּ דָּם שֶׁלֹּא הִקִּיפוּ גוֹיִם שָׁם כְּגוֹן דָּם פְּנִימִי, וְאֵימּוּרִין אִם הִכְנִיסָן שָׁם לֹא נִפְסְלוּ בְּכָךְ. מִיהוּ אֵין עֲרֵלָה, דְּשֵׁלְיֵי כָּל הַפְּסוּלִין (לְקַמָּן דף לו.) קָאָמַר מִתְּשַׁב לְגַיְּתָנִין בַּחוּץ שֶׁנִּתְּנוּ[טו] בְּכֵלִים הַלְּשׁוּם מְקוֹם מְשׁוּשָׁ"ל. הַגָּהָה (ע"כ). **וְאָבַל ר' יוֹסֵי מוֹד מְפָרְקִים**, דְּמָקוֹם מְשׁוּשָׁ"ל הַיְינוּ שֶׁיְּהֵא מִתְּשַׁב לְזָרוֹק בְּמָקוֹם שֶׁדָּם וּבָשָׂר וְאֵימּוּרִים נִפְסָלִין שָׁם, אֲבָל אִם הִקִּיפוּ גוֹיִם שָׁם לֹא נִפְסְלוּ בְּכָךְ. מִיהוּ אֵין עֲרֵלָה, דְּשֵׁלְיֵי כָּל הַפְּסוּלִין (לְקַמָּן דף לו.). קָאָמַר מִתְּשַׁב לְגַיְּתָנִין בַּחוּץ שֶׁנִּתְּנוּ[טו] בְּכֵלִים הַלְּשׁוּם מְקוֹם מְשׁוּשָׁ"ל. הַגָּהָה (ע"כ). **וְאָבַל ר' יוֹסֵי מוֹד מְפָרְקִים**, דְּמָקוֹם מְשׁוּשָׁ"ל הַיְינוּ שֶׁיְּהֵא מִתְּשַׁב לְזָרוֹק בְּמָקוֹם שֶׁלָּשָׁם הָכְשִׁירָן בּוֹ[טז] קָדָשִׁים קַלִּים חוּץ לִירוּשָׁלַיִם, אֲבָל בְּמִזְבַּח הַחִיצוֹן לֹא הָכְשְׁרוּ לְזָרוֹק לְיוֹם שֶׁלָּשָׁם, וְקָדְשֵׁי קָדָשִׁים שֶׁלְּיוֹם הַכִּפּוּרִים לֹא הָכְשְׁרוּ לְזָרוֹק בְּמִזְבַּח הַחִיצוֹן לְיוֹם שֶׁלָּשָׁם, אֲבָל בְּמִזְבַּח הַפְּנִימִי הָכְשְׁרוּ לְיוֹם שֶׁלָּשָׁם, דְּ'שְׁלִישִׁי' בְּחוּץ לִזְמַנּוֹ מַיְירִי, וּבְעֵינָן שֶׁיְּהֵא מִתְּשַׁב לְזָרוֹק לְיוֹם שֶׁלָּשָׁם פְּסוּלִין, אֲפִילּוּ לְאֲכוֹל הַבָּשָׂר, הַיְינוּ לְיוֹם שְׁלִישִׁי, דְּאִם תִּיּשַׁב לְזָרוֹק דַּם שְׁלָמִים לְמִתָּר לֹא פִּיגֵּל עַד שֶׁיְּהֵא מִתְּשַׁב בַּאֲכִילָה, דְּהַיְינוּ לִשְׁלֹשָׁה יָמִים; (דְּבָרִים טוז) לְפִי ה' תֹּאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְּשָׁנָה[יז]: כִּפְסוּלֵי

לְמִתָּר, אֲבָל דְּקָרָא בְּשְׁלָמִים כְּתִיב, דְּזִמְנוֹ לְיוֹם שְׁלִישִׁי; וְכִי קָאָמַר, הַהוּא מִיבַּעֵי לֵיהּ לְמִקְוָה מִשּׁוּשָׁ"ל; וְהָכִי קָאָמַר, דְּאִם תִּיּשַׁב לְזָרוֹק דַּם שְׁלָמִים בְּחוּץ בַּ[יח] הַשְּׁלִישִׁי פִּיגֵּל, אֲבָל קוֹדֶם הַשְּׁלִישִׁי לֹא פִּיגֵּל. וְהָא דְּאָמַר בְּפֶרֶק אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן (לְקַמָּן יט:) דְּקָדָשִׁים הַנֶּאֱכָלִין לְיוֹם וָלַיְלָה יִזָּרְקוּ דַּם הַמָּזֶה, הַהוּא בְּמִקְוָה מִשּׁוּשָׁ"ל הוּא, דְּפִגּוּלָא הָא לֵיהּ מְקוֹם מִשּׁוּשָׁ"ל: **וְכֵיוָן** שֶׁרָאוּ סָתְרוּ. פֵּירֵשׁ הַקּוּנְטְרֵס, דְּזִבּוּ וְזָבָה שֶׁפִּסְקוּ, וְהִתְחִילוּ לִמְנוֹת יְמֵי סִפְרָן, וּמִנּוּ מַרְבָּעָה מִן חֲמִשָּׁה יָמִים. **וְקָשֶׁה**, דְּאֵין זֶה קָרוּי חֲזָקָה טָהֳרָה[יט]. **אֶלָּא נִרְאֶה**, דְּמַיְירֵי בַּשְּׁבִיעִי בַּיּוֹם וְאֵין טְבָלוּ בַּשְּׁבִיעִי וְאַחַר כָּךְ נִגְעוּ בְּטָהֳרוֹת אוֹ שֶׁמְּשׁוּ, וְרָאוּ לְאַחַ"כ (אוֹ) קוֹדֶם הָעֶרֶב שֶׁמֶשׁ, וּמִמֵּאוּם לְמִפְרַע; וְאֵין הַמְתִּינָה לְשַׁמֵּשׁ עַד הַלַּיְלָה וְאַחַ"כ רָאֲתָה, אֵינָהּ טְמֵאָה אֶלָּא מִכָּאן וּלְהַבָּא. הַגָּהָה (ע"כ). יוֹסִי דְּאָמַר פֶּרֶק כֵּילַד בּוֹדְקִין (פִּסְחִים דף פט.) דְּלֵיתָ מִטְּמֵאָה לְמִפְרַע לֹא יִתְּכֵן: **וְאֵין מֵאַחַר נִדְרוֹ בְּ"לֹא יֵרָצֶה"**. יֵשׁ תִּימָהּ, דְּלְמָה לָן קְרָא, דְּמִסְתְּיָרָא תִּיתֵי לָן דְּהָוֵי בְּ"לֹא יֵרָצֶה" דְּלִיטְרִיךְ קְרָא [כ] דְּ"לֹא יֵרָצֶה" לְמִעוּטֵיהּ: **נִפְקָא** לָן מִדַּאֲחֵרִים. תִּימָהּ, הָא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר נַמֵּי דָּרֵשׁ שֶׁיְּהֵא נִפְסָל בְּשְׁלִישִׁי, וְאֲפִילּוּ הָכִי צְרִיךְ פָּסוּק שֶׁיְּהֵא כֵּיוָן דְּלֵיתָ דָּרֵשׁ 'לֹא יֵחָשֵׁב' לֹא יֵחָשֵׁב' לוֹמַר בְּמַחֲשָׁבָה הוּא נִפְסָל. **וְיֵשׁ לוֹמַר**, דְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר כֵּיוָן דְּלֵיתָ דָּרֵשׁ 'לֹא יֵחָשֵׁב' לוֹמַר בְּמַחֲשָׁבָה הוּא נִפְסָל

לֹא יַעֲרֹב בּוֹ מֵחֲשֻׁבוֹת אֲחֵרוֹת; א) 'פִּיגּוּל' זֶה חוּץ לִמְקוֹמוֹ; ב) 'יִהְיֶה', מְלַמֵּד שֶׁמִּצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה; ג) 'וְהַנֶּפֶשׁ הָאוֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ', אֶחָד וְלֹא שְׁנַיִם, וְאֵיזֶה, זֶה חוּץ לִזְמַנּוֹ, דְּגָמַר 'עָוֹן' 'עָוֹן' מִנּוֹתָר דְּדָמֵי לֵיהּ בְּזָ"ב. אָמַר לֵיהּ רַב פַּפָּא לְרָבָא, לְדִידְךָ, ד) 'שְׁלִישִׁי' דְּפָרָשָׁה קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ מַאי דָּרְשַׁת בֵּיהּ. הַהוּא מִיבַּעֵי לֵיהּ ה) לְמָקוֹם שֶׁיְּהֵא מְשׁוּלָּשׁ בְּדָם וּבָשָׂר וּבְאֵימּוּרִין. תִּיפּוֹק לִי מִקְּרָא קַמָּא, א) 'אִם הָאֹכֹל יֵאָכֵל', מִדַּאַפְּקִיהּ רַחֲמָנָא בִּלְשׁוֹן 'שְׁלִישִׁי'. אָמַר רַב אַשִׁי, אַמְרִיתָהּ לִשְׁמַעְתָּא קַמֵּיהּ דְּרַב מַתְּנָה, אָמַר לִי[ו]: אִי מִהָתָם הֲוָה אָמִינָא, 'שְׁלִישִׁי' פְּרָט, 'פִּיגּוּל' כְּלָל, וְנַעֲשָׂה כְּלָל מוּסָף עַל הַפְּרָט וְאִיתְרַבּוּ שְׁאָר מִקְוָמוֹת, קָא מַשְׁמַע לָן. ב) 'תָּנוּ רַבָּנַן', א) 'וְאִם הָאֹכֹל יֵאָכֵל מִבְּשַׂר זֶבַח שְׁלָמָיו', אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, כּוֹחַ אֶזְנְךָ לִשְׁמוֹעַ, בְּמַחֲשַׁב לֶאֱכוֹל מִזִּבְחוֹ בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי הַכָּתוּב מְדַבֵּר. אוֹ אֵינוֹ אֶלָּא בְּאוֹכֵל מִזִּבְחוֹ לְיוֹם שְׁלִישִׁי; אָמַרְתָּ, אַחַר שֶׁהוּא כָּשֵׁר[ז] יַחֲזוֹר וְיִפָּסֵל. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא, הֵן מָצִינוּ בְּזָב וְזָבָה וְשׁוֹמֶרֶת יוֹם כְּנֶגֶד יוֹם, שֶׁהֵן בְּחֶזְקַת טָהֳרָה, וְכֵיוָן שֶׁרָאוּ סָתְרוּ, אַף אַתָּה אַל תִּתְמַהּ עַל זֶה שֶׁאַף עַל פִּי שֶׁהוּכְשַׁר שֶׁיַּחֲזוֹר וְיִפָּסֵל. אָמַר לוֹ, הֲרֵי הוּא אוֹמֵר א) 'הַמַּקְרִיב', בִּשְׁעַת הַקְרָבָה[ח] הוּא נִפְסָל וְאֵינוֹ נִפְסָל בִּשְׁלִישִׁי. אוֹ אֵינוֹ אוֹמֵר 'הַמַּקְרִיב' אֶלָּא זֶה כֹּהֵן הַמַּקְרִיב; כְּשֶׁהוּא אוֹמֵר א) 'אוֹתוֹ', בְּזֶבַח הוּא מְדַבֵּר וְאֵינוֹ מְדַבֵּר בְּכֹהֵן. ג) בֶּן עַזַּאי אוֹמֵר, 'אוֹתוֹ' מַה תַּלְמוּד לוֹמַר, לְפִי שֶׁנֶּאֱמַר ב) 'לֹא תֵאָחֵר לְשַׁלְּמוֹ', יָכוֹל אַף מֵאַחֵר נִדְרוֹ בְּ'לֹא יֵרָצֶה', תַּלְמוּד לוֹמַר 'אוֹתוֹ', אוֹתוֹ בְּ'לֹא יֵרָצֶה', א) וְאֵין הַמֵּאַחֵר נִדְרוֹ בְּ'לֹא יֵרָצֶה'. אֲחֵרִים אוֹמְרִים, א) 'לֹא יֵחָשֵׁב', בְּמַחֲשָׁבָה הוּא נִפְסָל וְאֵינוֹ נִפְסָל בִּשְׁלִישִׁי. וּבֶן עַזַּאי, דְּבְזֶבַח הַכָּתוּב מְדַבֵּר וְאֵינוֹ ד) בְּכֹהֵן מִנָּא לֵיהּ. אִי בָּעֵית אֵימָא נָפְקָא לֵיהּ מִדַּאֲחֵרִים, וְאִיבָּעֵית אֵימָא מִדִּכְתִיב 'לֹא יֵרָצֶה', וְ'לֹא יֵרָצֶה' יִזְבָּחֶנָּה הוּא. וּבֶן עַזַּאי, אוֹתוֹ בְּ'לֹא יֵרָצֶה' וְאֵין מֵאַחֵר נִדְרוֹ בְּ'לֹא יֵרָצֶה' מֵהָכָא נָפְקָא, מִדַّאֲחֵרִים נָפְקָא, ז) דְּתַנְיָא, אֲחֵרִים אוֹמְרִים, יָכוֹל יְהֵא בְּכוֹר שֶׁעִיבְּרָה שְׁנָתוֹ כִּפְסוּלֵי

מסכת טהרות

פרק ו' משנה ה'

נִכְנַס לִבְקָעָה בֵּימוֹת הַגְּשָׁמִים, וְטֻמְאָה בְּשֵׁדֶה פְּלוֹנִית, וְאָמַר: הֲלָכְתִּי לַמָּקוֹם הַלָּז וְאֵינִי יוֹדֵעַ אִם נִכְנַסְתִּי לְאוֹתָהּ הַשָּׂדֶה וְאִם לֹא נִכְנַסְתִּי, רַבִּי אֶלְעָזָר מְטַהֵר, וַחֲכָמִים מְטַמְּאִין:

עין משפט נר מצוה

קיח א מיי' פי"ד מהלכות מעה"ק הלכה טו סמג לאוין עלא:

שיטה מקובצת

גמרא **או אינו [אומר המקריב] אלא [זה]** כהן המקריב. פ"ה האי או אינו אינו כמו כל או אינו שבתלמוד דאינו ר"ל או אינו דכולה לכהן הוא דאתא ולא למידרש דאין הקרבן נפסל בשלישי (בשלישי) אלא בשעת הקרבה ובהא קאמר דהכהן לא ירצה אצל זה דמה פשע הכהן במה שהותירו לאוכלו אלא ודאי המקריב משמע בשעת הקרבה כלומר דאם חישב בשעת הקרבה (גם) הזבח והכהן לא ירצה והכי משמע קרא, משמע בהקרבה הוא נפסל בשלישי וכמו כן משמע נמי דמיירי בכהן שחישב מדכתיב מחשבה בלשון המקריב משמע דקאי נמי [אכהן] דליכא למימר דכוליה לכהן הוא דאתא דאין לו לפסול במה שהותירו כיון דלא פשע. **(לשון רש"י של מהר"פ ד"מ):**

תוס' ד"ה למקום. **דבזה המקום שלשתן**

פסולין שם. דגבי חוץ לזמנו [מתוקם] זמן משולש כגון חטאת שחישב למחר שאינו [ראוי] אף לאכילת בשר.

(לשון מהר"פ):

ד"ה וכיון שראו. וקשה דאין זה קרוי חזקת טהרה. וי"ל שמנה שבעת ימים אבל לא גמר היום דמקצת היום ככולו. **(לשון הר"פ ד"ל):**

ד"ה ואין. דאצטריך קרא דלא ירצה למעוטיה. וי"ל דסד"א שיפסל באיחור הבאתו כמו באיחור זמן גופו כמו קרבן הבא כבש והביאו לאחר שנתו. **(גלוין):**

ליקוטי רש"י

משו"ש בדם בבשר ובאימורין. דהיינו חוץ לעזרה ממש שבשעת היתר הכמות נשתלם כל אלה [לפסוקי היכל שלין בו הקטרת אימורין ומכילת בשר] [לקמן לו.]. כגון חוץ לעזרה שבשעת היתר הכמות (מלוין) [מוחרין] שלשתן בו לפסוקי מחשבה [היכל] דלאו מקום בשר ואימורין הוא [לקמן סב.]. **ואם האכל יאכל** וגו'. במחשב בשחיטה לאכלו בשלישי הכתוב מדבר יכול אם אכל ממנו בשלישי יפסל למפרע תלמוד לומר המקריב אותו לא יחשב בשעת הקרבה הוא נפסל ואינו נפסל בשלישי וכן פירושו בשעת הקרבתו לא תעלה זאת במחשבה ואם תחשב פגול יהיה [ויקרא ז, יח]. **אותו מה ת"ל.** בתורת כהנים תני לה גבי פיגול לא יהא המקריב אותו לא יחשב [ר"ה ה.]. **שעברה שנתו.** מלומו בתוך שנתו שנאמר (דברים טו) לפני ה' אלהיך תאכלנו שנה בשנה [ר"ה ה:].

[מכאן שייך לעמוד ב]

כפסולי המוקדשין. כנגעל מום. **ויפסל.** שהיא ועבר עליו ואימרו שהרי אין שנה בלא שלשה רגלים ביום שנים. מקיש בכור למעשר. במעשר דגן קא משמעי קלא. מה מעשר אינו נפסל כו'. דכתיב (דברים יד) מעקה שלם שנים וגו' אם שהה מעשרותיו שנה ראשונה ושניה. **דבני הרצאה נינהו.** אם לכפרה אם לדורון. **אימא לא ליריצו.** מאחר שהגיעו בעבירה [ר"ה ה:]. **לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו.** מאם לא תעמוד לעשות וגו'